

11th International Conference on Language , Literature , Culture and History Studies



کژکارکردی پسامدرنیسم در فضای روشنفکران ایرانی نسل چهارم

ابوذر رضایی: دانشجوی دکتری رشته مدیریت و برنامه ریزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران جنوب*

رسول اسکندری: دانشجوی دکتری رشته مدیریت و برنامه ریزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران

چکیده:

نسل چهارم روشنفکری در ایران، درگیری عمیق‌تر و همه‌جانبه‌تری با پسامدرنیسم داشته است. این درگیری و اشتغال، هم در بعد عملی و هم در بعد فکری خود را نمایان ساخته است. شاید توجه این روشنفکران این باشد که اگر دیروز، در عصر سیطره و گسترش مدرنیته و در تعطیلات تاریخ به سر می‌بردیم، امروزه نمی‌توانیم مجدداً به تعطیلات دیگری برویم. غفلت از تحولات پسامدرنیسم، شاید به معنی از دست دادن بسیاری چیزها باشد. روشنفکری نسل چهارم در ایران، که پس از انقلاب اسلامی ایران پا به عرصه گذاشت، عموماً در فضا و چارچوب پسامدرنیسم تنفس می‌کند و به فعالیت می‌پردازد. در مقاله پیش رو برآنیم که با واکاوی اندیشه و نظریات شماری از روشنفکران نسل چهارم ایرانی، به آشکار شدن این مسئله خواهیم پرداخت. که چگونه پسامدرنیسم در ایران، بر خلاف غرب، دارای کارکردی کژ و وارونه است. این مقاله از نظر هدف بنیادی و از نظر روش توصیفی و ابزار به کار رفته در این مقاله از نوع اسنادی است. که از میان کلیه اسناد و متون مرتبط در این زمینه گردآوری و استخراج گردیده است. در این مقاله نشان دهیم که پسامدرنیسم چگونه در ایران به تثبیت و تصلب سنت یاری می‌رساند و مدرنیته‌ی تحقق نیافته در ایران را به زیر سوال می‌برد.

واژگان کلیدی: پسامدرنیسم، روشنفکری ایرانی، کژکارکردی، سنت، مدرنیته، مدرنیسم، اندیشه